

Jabíčko

Bola neskorá jeseň. Zo stromov už dávno opadalo lístie, iba na vrcholci divej jablone viselo jedno – jediné jabíčko.

Bežal po lese zajac a uvidel jabíčko.

„Ako sa k nemu dostať ? Jabíčko je vysoko, ťažko ho dočiahnuť.“

„Krá – krá !“

Pozerá zajac a na smreku sedí vrana a smeje sa.

„Ej, vrana !“ zakričal zajac.

„Odtrhni mi jabíčko!“ Vrana preletela zo smreka na jabloň a odtrhla jablko.

Ale v zobáku ho neudržala a vypadlo jej.

„Ďakujem ti, vrana !“ povedal zajac, chcel jablko zdvihnúť a ono zrazu zasípelo ako živé a rozbehlo sa.

„Čo je to ?“

Naľakal sa zajac, ale potom pochopil : jabíčko padlo rovno na ježa, ktorý stočený do kľbka spal pod jabloňou. Ježko v rozospatoti vyskočil, dal sa na útek a jabíčko sa napichlo na jeho pichliače.

„Stoj, stoj !“ kričí zajac.

„Daj mi moje jablko !“

Ježko zastal a vraví :

„To je moje jabíčko. Spadlo a ja som ho chytil.“

Zajac priskočil k ježovi :

„Hneď mi daj moje jablko ! Ja som ho našiel !“

Priletela k nim vrana.

„Zbytočne sa hádate,“ vraví,

„to je moje jabíčko, ja som ho odtrhla.“ Kričia jeden cez druhého a nedajbože sa dohodnúť.

„Moje jablko !“ kričia, vrieskajú na celý les. A už sa aj do seba pustili : vrana d'obla do nosa ježa, jež dopichal zajaca a zajac kopol vranu...

A tu, kde sa val, tu sa vzal, medved'.

„Čo je to tu za krik ?“ zahučal. Všetci sa zhýkli okolo neho :

„Ty, Michail Ivanovič, si v lese najmocnejší a najmúdrejší. Rozsúď nás spravodlivo. Komu jablko prisúdiš, toho bude.“ A porozprávali medveďovi všetko, ako bolo.

Medveď sa zamyslel, poškrabal sa za uchom a opýtal sa :

„Kto jablčko našiel ?“

„Ja,“ povedal zajac.

„A kto ho odtrhol ?“

„Ja !“ zakrákala vrana.

„Dobre a kto ho chytil ?“

„Ja !“ zapišťal ježko.

„Všetci máte pravdu,“ rozhodol medveď,
„a preto každý z vás jablčko dostane.“

„Ale máme iba jedno jablčko !“ povedali ježko, zajac a vrana.

„Rozdeľte to jablčko na rovnaké časti a nech si každý vezme po kúsku.“
Všetci razom zvolali :

„Akože sme na to skôr neprišli !“

Ježko vzal jablčko a rozdelil ho na štyri rovnaké časti. Jeden kúsok dal zajacovi :

„To pre teba, zajko, ty si prvý jablko zbadal.“

Druhý kúsok dal vrane :

„To tebe, vrana, ty si jablko odtrhla.“

Tretí kúsok si dal ježko do úst :

„To je pre mňa, pretože som jablčko chytil.“

Štvrtý kúsok ježko vložil medveďovi do laby :

„A to je pre teba, Michail Ivanovič...“

„A to prečo ?“ začudoval sa medveď.

„To preto, že si nás rozsúdil, a k rozumu priviedol !“

Každý zjedol svoj kúsok jablka a všetci boli spokojní, pretože medveď ich rozsúdil spravodlivo a nikoho neukrátil.